

РЕШЕНИЕ

№ 78

гр. София, 03.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 06.12.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9612** по описа за **2024** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63в от ЗАНН.
Образувано е по касационна жалба на Н. Р. Д. срещу решение № 3744 от 16.08.2024г. на СРС, НО, 114-ти състав, постановено по нахд № 6096/2024г.

В жалбата са развити съображения за неправилност на съдебния акт, поради постановяването му в противоречие с материалноправните и процесуалните правила на закона. Касаторът излага доводи, че не е доказано извършването на вмененото му нарушение, а описаната в АУАН и НП фактическа обстановка не отговаряла на обективната действителност. Изтъква, че на посочената дата, място и час не е управлявал МПС, марка „Ф. Ф.“, рег. [рег.номер на МПС] , нито се е намирал на мястото на извършената проверка. Отрича, подписът за „нарушител“ в АУАН и разписката за връчването му да са полагани от него. Това означавало, че АУАН не е бил съставен в негово присъствие, не е бил запознат със съдържанието му, не го е получавал. Той е оспорил изцяло фактическата обстановка по случая, поради което СРС е следвало служебно да събере доказателства, за да бъде установена обективната истина. Неправилно съдът се е позовал единствено на показанията на актосъставителя, които не били достоверни и достатъчни, за да се приеме, че авторството на деянието е доказано. Отделно от това, съдът не е произнесъл и относно санкцията- отнемане на 10 контролни точки, което касаторът счита за съществено процесуално нарушение, доколкото НП е било оспорено в неговата цялост, а не само

досежно наложените наказания- глоби. Не било установено и дали въпросният автомобил спада към някоя от категориите /М1, М2, М3 и N1, N2, N3/, но доколкото касаторът никога не го е управлявал и виждал, оспорва факта, че същият се числи към една от тези категории, респ. не е извършено нарушението по чл.137а, ал.1 ЗДвП.

Касаторът претендира да бъде отменено решението на СРС, НО, 114-ти състав по нахд № 6096/2024г., както и потвърденото с него НП № 24-4332-002540/12.02.2024г. на началник сектор в отдел „Пътна полиция“-СДВР или делото да се върне за ново разглеждане от друг състав, като се дадат указания за събиране на допълнителни доказателства.

Ответникът – началник сектор в отдел „Пътна полиция“- СДВР в проведеното публично съдебно заседание не се представлява. Постъпила е писмена защита от юрк. В. П., който моли жалбата да бъде отхвърлена, както и да се присъди юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за основателна и дава заключение, че решението на СРС следва да бъде отменено, а делото върнато за повторно разглеждане от въззивната инстанция.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

С решение № 3744 от 16.08.2024г., постановено по нахд № 6096/2024г. на СРС, НО, 114-ти състав е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 24-4332-002540/12.02.2024г., издадено от началник сектор в отдел „Пътна полиция“-СДВР, с което на Н. Р. Д.: 1. На основание чл.183, ал.4, т.7, пр. първо от ЗДвП е било наложено административно наказание –глоба в размер на 50.00 /петдесет/ лева за извършено нарушение по чл.137а, ал.1 от ЗДвП; 2. На основание чл.185 от ЗДвП е било наложено административно наказание- глоба в размер на 20.00 /двадесет/ лева за нарушение по чл.147, ал.1 от ЗДвП.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя В. Е. Е. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че касаторът е осъществил от обективна и субективна страна състава на административните нарушения по чл.137а, ал.1 и чл.147, ал.1 от ЗДвП. Изложено е също, че не са били допуснати нарушения със съществен характер при издаването на АУАН и НП, както и е спазен срока по чл.34, ал.1 ЗАНН. Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219, ал.1 АПК.

По смисъла на чл.220 АПК съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материалноправни норми.

При извършена проверка на 01.02.2024г. в [населено място], [улица]до бл.8 е било констатирано, че Н. Р. Д. управлява лек автомобил, марка „Ф. Ф.“ с рег. [рег.номер на МПС] . По време на движение, водачът не е използвал обезопасителен колан, с какъвто е бил снабден автомобилът. Освен това, процесното МПС, което е собственост на трето лице- Б. С. Т., не било представено за извършване на годишен технически преглед в определения за това срок. При така изложената фактическа

обстановка и в присъствието на един свидетел е бил съставен АУАН № 1152875/01.02.2024г., а въз основа на него и атакуваното НП № 24-4332-002540/12.02.2024г. на началник сектор в отдел „Пътна полиция“- СДВР.

Настоящата инстанция приема, че съдебният акт е неправилен, защото при неговото постановяване е допуснато нарушение на процесуалния закон – касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т.2 от НПК. Съображенията за това са следните:

При разглеждане на спорове за отмяна на издадени НП, районният съд е винаги инстанция по същество- чл.63 от ЗАНН. Това означава, че следва да провери законността на НП, т.е. дали правилно са приложени процесуалният и материалният закони, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя- арг. от чл.314, ал.1 от НПК във вр.чл.84 ЗАНН.

НПК, приложим в производството по обжалване на наказателните постановления пред районния съд по силата на чл.84 от ЗАНН, вменява в задължение на съда да вземе всички мерки, за да осигури разкриването на обективната истина /чл.13, ал.1 от НПК/. Изпълнението на това задължение налага съдът да изясни всестранно и пълно всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото. Съгласно чл.107, ал.2 от НПК, съдът събира доказателствата по направените от страните искания и по свой почин - когато това се налага за разкриване на обективната истина. На събиране и проверка подлежат както доказателствата, които разобличават извършителя на нарушението или отегчават отговорността му, така и тези, които го оправдават или смекчават отговорността му /арг. от ал. 3 на чл.107 от НПК/.

В хода на съдебното следствие, Н. Р. Д. е оспорил изцяло твърдението на ответника, че на посочената дата, час и място е управлявал процесното МПС с марка „Ф. Ф.“, рег. [рег.номер на МПС] , респ. не е имал качеството „водач“ на този автомобил по см. на § 6, т.25 от ДР на ЗДвП. Касаторът отрича, че положеният подпис за „нарушител“ в АУАН и разписката за връчването му, изхождат от него, поради което извежда съждение, че АУАН не е съставен в негово присъствие, не е получавал препис от него и не е запознат със съдържанието му.

При условие, че Н. Р. Д. оспорва, че е извършил вменените му две нарушения, не може да бъде прието еднозначно, единствено посредством лаконичните показания на актосъставителя В. Е. Е. /„не ми е познат по физиономия жалбоподателят“, „не се сещам за случая“, „не ми се е случвало да впиша в акта данни на друго лице, което не е водачът“/, че е доказано авторството на деянията. Отхвърлянето от страна на касатора на приетото от административнонаказващия орган, поначало е основание за повишена процесуална активност на съда с цел обективно и всестранно установяване на фактическата обстановка относно спорните обстоятелства.

Тежестта на доказване в административнонаказателното производство, лежи върху органа по аргумент от чл.84 ЗАНН във вр. чл.103, ал.1 от НПК. Безспорно е, че в преценката си дали да издаде НП последният се базира на констатациите в АУАН, които в рамките на производството по налагане на административни наказания се приемат за верни до доказване на противното. Това не е така обаче в съдебното производство, тук те нямат обвързваща доказателствена сила. В него съдът е длъжен да проучи фактите, чрез допустимите доказателствени средства и да прецени има ли извършени от Н. Р. Д. нарушения с правна квалификация чл.137а, ал.1 и чл.147, ал.1 от ЗДвП. Разкриването на обективната истина по делото, независимо от тежестта на

доказване и пасивността на страните, е приоритет за дейността на съда, поради което законодателят му е предоставил възможност не само по искане на страните, но и по свой почин (т.е., служебно) да събира доказателства, когато това се налага за изясняване на действителните факти и обстоятелства по конкретния случай.

Не може да се приеме, че по време на съдебното следствие, проведено по нахд № 6096/2024г. са събрани и приети всички относими доказателства, посредством които да са изяснени в пълнота и безпротиворечивост настъпилите на 01.02.2024г. факти. Съдът не е обвързан от решението на АНО и не може да бъде възпрепятстван в правомощията си да провери обстойно фактите, релевантни за спора, с който е сезиран. Съдът трябва да изследва и решава всички въпроси, както по фактологията, така и по приложението на правото, от които зависи изходът на делото.

В касационното производство не се решава материалноправния спор между страните, а същото има за предмет преценката относно правилността, респ. допустимостта и действителността на въззивното решение. Касационният съд изследва съответствието на решението с материалния закон, въз основа на фактите, установени от първата инстанция. Дейността му се свежда единствено до проверка, дали фактите са подведени вярно под хипотезата на правната норма и дали правилно са приложени предвидените в нея правни последици. При положение, че събраните доказателства не са достатъчни, за да се наложи с категоричност извода за извършени от Н. Р. Д. нарушения на правилата на движение по пътищата, атакуваното решение от 16.08.2024г. следва да бъде отменено и делото върнато за ново разглеждане от друг състав на районния съд. В хода на съдебното следствие трябва да бъде допуснато заключение на графологическа експертиза, която да даде заключение, дали подписът за „нарушител“ в АУАН № 1152875/01.02.2024г., както и и разписката за неговото получаване е изпълнен от Н. Р. Д.. Необходимо е да бъде изискани от ответника доказателства относно регистрацията на процесния автомобил с [рег.номер на МПС], заедно с данни относно лицата, които са вписани, като негови собственици/ползватели. Допустимо е събирането на гласни доказателствени средства, посредством разпит на лицето, което е собственик на автомобила, дали същото го е предоставило в държание на Н. Р. Д. на дата 01.02.2024г. Касаторът следва да представи доказателства, че на 01.02.2024г. в 16.20 часа е изпълнявал своите трудови задължения при работодателя „МСМ Партнър“ ЕООД, поради което не е могъл да се намира по същото време на друго място, а именно: в [населено място], на [улица]до бл.8.

В заключение, решението от 16.08.2024г. на СРС, НО, 114-ти състав е неправилно на основание чл.348, ал.1, т.2 от НПК и при условията и по реда на чл.221, ал.2 във вр.чл.222, ал.2, т.2 АПК следва да бъде отменено, а делото върнато за повторно разглеждане от друг състав. Не се констатираха служебно основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218, ал.2 АПК във вр.чл.209, т.1 и т.2 АПК.

По искането на ответника за присъждане на разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение за осъществено процесуално представителство от юрк. В. П., следва да се произнесе СРС на основание чл.226, ал.3 от АПК, в зависимост от изхода на спора.

Така мотивиран, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III касационен състав на основание чл.221, ал.2 и чл.222, ал.2, т.2 от АПК във вр.чл.63в от ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ решение № 3744 от 16.08.2024г., постановено по нахд № 6096/2024г. на СРС, НО, 114-ти състав, като:

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд, Наказателно отделение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.